

[Statsministeren]

Nu siger hr. Svend Auken så, at Danmark har brug for en regering med et flertal bag sig. Den må ikke være snæver, men jeg synes ikke, hr. Svend Auken i dag har løftet sløret for, hvordan sådan en regering skal se ud. Der har jo været en række interessante passager, der var navnlig en enkelt, som varede en times tid, hvor vi andre måtte sidde tilbagelænet og blot være i lyttende position, men jeg synes ikke rigtig, debatten har givet et bidrag til, hvordan den regering skulle være sammensat, som hr. Svend Auken så gerne vil forestille sig at han kan lede i den allernærmeste fremtid.

Derfor vil jeg sige, at jeg tror egentlig ikke, at vi i den nuværende situation, lige i dette øjeblik, har brug for at få dannet en ny regering, og jeg vil føje til: Vi har jo egentlig også haft så mange nye regeringer gennem de sidste ni år. Og den nuværende helt nye regering er jo kun fem måneder gammel – jeg synes, det er for tidligt at udskifte den. Vi har haft så mange regeringsskift i de sidste ni år; det kan da ikke blive ved.

Fru Mimi Jakobsen havde en meget interessant betragtning om vort partisystem. Fru Mimi Jakobsen siger, at selv om alle partier har vanskeligheder, selv om der sker svingninger fra valg til valg, er det interessant at iagttage, at vi egentlig har haft megen stabilitet gennem de sidste 15 år, plus/minus 3 pct. Det skal nok passe. Og jeg kan ikke lade være med at tænke over, hvorfor det er gået sådan. Jeg tror, at forklaringen ligger i det paradoks, at vi har så mange partier. Jeg har altid været opmærksom på, at hvis der var færre partier, ville mit parti have flere vælgere; det samme kan andre sige.

Jeg er sikker på, at der fra valg til valg er tale om meget store vælgervandringer på kryds og tværs, men nettoresultatet har været utrolig stabilt. Men det synes jeg også fortæller os, at vi lige så godt kan vænne os til, at sådan ser vælgere altså på tingene, og så se at få etableret et godt samarbejds-klima, hvor vi under hensyntagen til hinandens naturlige interesser forsøger at præstere gode arbejdsresultater, som vort samfund er tjent med.

Nu sidder der altså en KV-regering, den har ikke særlig mange mandater bag sig, men vi har før haft regeringer med færre mandater direkte bag sig. Men det fritager jo ikke alle andre i Folketinget for at deltage i arbejdet. Det skulle næsten være en inspiration, fordi det fortæller

andre partier i Folketinget, at der må være muligheder for indflydelse og påvirkning. Det er der, og det har der i høj grad været i de fem måneder, der nu er gået, og det synes jeg at vi alle bør glæde os over. Vi har et fælles ansvar, når først vælgerne har tildelt os de mandater, de føler vi har fortjent. Og vi kan jo nedrakke hinanden så meget og så dygtigt, at befolkningen til sidst tror på os alle sammen på én gang, men det ville nok være en uoverskuelig katastrofe.

Må jeg sige om den dagsorden, der er foreslået af fru Mimi Jakobsen, at jeg synes, den er et godt menukort for de opgaver, som er nødvendige at tage fat på, når Folketinget mødes til efteråret. Vi skal udnytte de enestående muligheder i det nye åbne Europa. Jeg synes, at det er en dagsorden, der – selv om den ikke detaljeret anviser løsningerne – alligevel er korrekt, og jeg synes, det vil være løfterigt for vort arbejde, hvis den vedtages med bred tilslutning.

Vedtages den, er det også en forpligtelse for alle, og jeg vil sige, at vedtages den, så vil regeringen tage den som et udgangspunkt, når vi udarbejder åbningstalen til oktober, og når vi forbereder vort lovprogram. Jeg håber, at den dagsorden, CD har foreslået, vil samle meget bred tilslutning her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Nielson (S):

Jeg bemærkede, at statsministeren ikke fandt anledning til at svare på det spørgsmål, som hr. Bilgrav-Nielsen stillede under debatten. Det vil jeg gerne bede statsministeren om at tage sig tid til at gøre.

Vi fik ved sidstebehandlingen af CO₂-sagen i sidste uge en klar tilkendegivelse fra statsministeren om, at regeringen vil arbejde loyalt for at implementere det, vi har vedtaget her i Folketinget. Statsministeren havde selv i sit første oplæg i dag en række bemærkninger om det, som sådan set gælder i sig selv kunne give anledning til dette spørgsmål, men det kom op i debatten i almindelighed, og jeg synes, at statsministeren vil gøre alle en tjeneste ved at gentage sit til-sagn.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Statsministeren gjorde jo ganske meget ud af at sige, at her i 1980'erne var der ikke sket en